

I Poster ๐๑

ชื่อสิ่งประดิษฐ์ มือที่สาม....ความหวัง...ความสำเร็จ

ผู้ประดิษฐ์/คิดค้น นางกิ่งกาญจน์ ดาหา ตำแหน่ง นักกิจกรรมบำบัดปฏิบัติการ

บทนำ การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เป็นภารกิจตามกฎหมายที่ต้องจัดในรูปแบบพิเศษ และต้องประสานความช่วยเหลือและความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน ท้องถิ่น ครอบครัว และองค์กรคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับการพัฒนา และมีเครื่องช่วยความพิการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและสิทธิที่พึงจะได้ ให้คนพิการมีสมรรถภาพที่พึ่งพาตนเองได้มากที่สุด ตามศักยภาพสูงสุดของตนเอง บทบาทหลักของงานกิจกรรมบำบัดคือ ช่วยให้ผู้ป่วย/ผู้พิการมีความสามารถในการช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้มากที่สุดตามศักยภาพสูงสุด และพิจารณาจัดทำเครื่องช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้พิการทำกิจวัตรต่าง ๆ เช่น การรับประทานอาหาร การแปรงฟัน เป็นต้น ได้ด้วยตนเอง เพื่อ ลดการพึ่งพาผู้อื่น เพิ่มความภาคภูมิใจและคุณค่าในตนเองของผู้ป่วย/ผู้พิการ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการทำกิจกรรมของคนพิการซ้ำซ้อน หลังได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยในการรับประทานอาหาร

วิธีการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ ผู้ป่วยมีความพิการซ้ำซ้อนทั้งการมองเห็น และร่างกายโดยแขนขาระดับใต้ศอก ทั้ง ๒ ข้าง อาศัยอยู่กับพ่อที่แก่ชราและหลานชาย เนื่องจากความพิการนั้นทำให้ผู้ป่วยต้องพึ่งพาผู้ดูแลเกือบทุกอย่าง ผู้ป่วยจึงหวังว่าถ้าสามารถทานอาหารได้เองก็จะสามารถลดภาระผู้เป็นพ่อได้ งานกิจกรรมบำบัดจึงได้จัดทำอุปกรณ์เครื่องช่วย (Adaptive device) สำหรับทานข้าวให้กับผู้ป่วย โดยอุปกรณ์ต้องมีความเหมาะสม ใส่และถอดง่าย ไม่ยุ่งยากในการประกอบ ใช้งานง่าย สามารถที่จะทำความสะอาดได้ ผู้ป่วยมีความพึงพอใจเหมาะกับบริบทของผู้ป่วย หลังจากที่ได้จัดทำ,ปรับ ฝึกใช้ ที่คลินิกแล้ว ก็ได้ติดตามผลที่บ้านหลังจากนำไปใช้ ๑ เดือน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการทำกิจกรรมของผู้ป่วย/ผู้พิการ (SNMRC Functional Assessment)ในการประเมินผล

การทดสอบประสิทธิภาพสิ่งประดิษฐ์ ผลจากการใช้เครื่องช่วยพบว่าผู้ป่วยสามารถที่จะทานข้าวได้ด้วยตนเองโดยมีอุปกรณ์ช่วย (Independent with assist) เมื่อมีผู้เตรียมอาหารให้ จากเดิมที่ต้องมีคนคอยป้อน (Dependent)

ผลการศึกษา จากกรณีศึกษา นี้ ผู้ป่วยได้รับความช่วยเหลือตรงตามความต้องการของผู้ป่วย โดยมีความช่วยเหลือจากหลาย ๆ หน่วยงาน ส่งผลให้ความสามารถในการทำกิจกรรมของผู้ป่วยรายนี้ดีขึ้น ซึ่งทำให้ผู้ป่วยรู้สึกภูมิใจในตนเอง และไม่คิดว่าตนเองเป็นภาระให้กับผู้อื่น